

Ni galls ni botiflers!

written by Agustí Soler | 11 de setembre de 2025

Fa tres-cents onze anys, el 9 de setembre de 1714, just dos dies abans de caure Barcelona en mans de les tropes castellanes i franceses, que dues naus mallorquines arribaven amb armes i queviures tot esquivant el setge felipista. “Ja arriba el rebost de Mallorca!” era el crit dels barcelonins assetjats cada cop que els arribava aquest ajut imprescindible per a poder resistir el setge borbònic. Es sabut que els desembarcats, en nombre de 54, restaren a la ciutat lluitant fins al final a les ordres de Joan Baptista Basset, el general maulet valencià.

Sempre haurem de recordar i honorar, avui més que mai, aquells mallorquins i eivissencs que en nombre de més de cinc-cents, fent d'artificiers, lluitaren en la defensa de Barcelona. És bo que recordem les paraules del president del Consell de Mallorca, Miquel Ensenyat, pronunciades al Born, a tocar del fossar de les Moreres, el 27 d'agost del 2015: “Aquí, en aquesta urna de l'honor mantinguda fins perdent nostres banderes, hi ha herois mallorquins que saben que defensar Barcelona és defensar Mallorca i que la sort d'uns i altres anava i va unida”.

I ara ve quan el maten. Tres-cents onze anys després com recorda i agraeix la ciutat de Barcelona aquells illencs que la defensaren? Doncs, senzillament, traient el nom de Lluçmajor (la tercera ciutat de l'illa de Mallorca) a la plaça que Barcelona li tenia dedicada al districte de Nou Barris i posant-li el nom de plaça de la República (espanyola, evidentment) tot traslladant el nom de Lluçmajor a uns jardinets. Així de clar, així de sorprenent, així de vergonyós.

El fet que l'any 1990 al bell mig d'aquella plaça s'hi traslladés el monument –obra de Josep Viladomat– dedicat a la

Primera República espanyola que des de l'any 1935 al 1939 havia estat a la cruïlla del passeig de Gràcia amb la Diagonal era prou important per canviar-li el nom que havia tingut la plaça des d'un bon principi? L'afront a la ciutat de Lluçmajor és dels que fan època.

L'alcalde de Lluçmajor, Jaume Tomàs Oliver, membre del grup polític MES, formació que es defineix com d'esquerres, ecologista i sobiranista, en una carta tramesa a l'alcaldessa barcelonina senyora Ada Colau el 3 de desembre del 2015 –i no contestada fins al cap de quatre mesos– hi deia: “Sap senyora alcaldessa, que un dels cognoms i llinatges més abundants a la meua ciutat és el de Barceló, signe inequívoc que una part important dels nostres habitants tenen arrels històriques que els uneixen amb la capital del Comtat de Barcelona?”. Hi ha quelcom que crec que a Mallorca, a Lluçmajor, tenen prou clar però que al govern de la nostra ciutat i els qui li donaren suport no.

Em pregunto i us en faig trasllat: hem de permetre aquesta ofensa? Hem de permetre aquest menyspreu al poble mallorquí?

Respectem aquells ciutadans de les Espanyes que van lluitar contra el feixisme i foren perseguits i empresonats i àdhuc molts d'ells hi deixaren la vida, només faltaria! Però no podem al mateix temps oblidar el que representà el govern de la República espanyola per a Catalunya, o, més ben dit, contra Catalunya. Si féssim una llista de què representà no acabaríem mai. Des d'un bon inici recordarem l'anul·lació de la República catalana proclamada per Francesc Macià el 14 d'abril del 1931. O la campanya contra l'Estatut de Catalunya. O l'anul·lació de lleis aprovades pel Parlament català. O l'espoliació continuada, que no s'atura, igual que en temps de la monarquia. O l'empresonament del govern català el 1934 i altres empresonaments més recents. La llista no s'acaba.

Recordem i no oblidem l'obstaculització de l'expedició de la Generalitat de Catalunya per alliberar Mallorca del feixisme,

l'agost de l'any 1936. O les paraules del cap del govern republicà, Juan Negrin, l'any 1937, tot dient: "No hay más que una nación: ¡España! Antes de consentir campañas nacionalistas que nos lleven a desmembraciones que de ningún modo admito, cederia el paso a Franco...". O les del mateix president de la República, l'any 1938, Manuel Azaña: "Yo nunca he sido españolista ni patriotero. Pero ante estas cosas me indigno. Y si esas gentes van a descuartizar España prefiero a Franco. Con Franco ya nos entenderiamos nosotros o nuestros hijos o quien fuere".

I no s'ha parlat prou de la confiscació dels fons milionaris de la Generalitat fet pel govern de la República el febrer del 1939, fet que impedí d'ajudar degudament els catalans exiliats. Com he dit, la llista no s'acabaria mai. Em pregunto: aquesta és la República que es vol honorar des del govern municipal barceloní?

Crec doncs que queda prou clar fins allà on mai hauríem d'haver arribat. Per tant, ara i aquí demano, en primer lloc, als amics del partit del president Macià que aprovaren el canvi de nom, que s'actuï perquè de manera clara i urgent es recuperi el nom de la plaça Lluçmajor i, en segon lloc, que el govern de la ciutat demani disculpes per aquesta atzagaiada.

Si no és així, aleshores els haurem de recordar i fer nostre el crit dels pagesos de la Part Forana a l'illa de Mallorca que, l'any 1706, derrotaren els borbons: Fora galls i botiflers!